

skatter ud til afstemning. Det kan jeg så være uenig i. Det synes jeg egentlig også godt, man kunne gøre. Jeg ved godt, man ikke kan efter den gældende grundlov. Men det, jeg sagde, var at lægge ulandsbistanden ud til en folkeafstemning, og det er noget ganske andet.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Lad mig for at holde tråden i denne sidste diskussion erklære mig ét hundrede procent enig med hr. Melchior i hans bemærkninger til, hvad der har været sagt fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti om det her.

Jeg mener, at den sprogbrug, de to partiers ordførere har anvendt, kan og bør karakteriseres som en besudling af demokratiet. Jeg mener virkelig, det er skadeligt, ikke bare af hensyn til indholdet i denne debatsammenhæng, men nok så meget ud fra det ansvar, vi alle som medlemmer af Folketinget har for systemet og demokratiet som sådan. Jeg synes, det er virkelig forkert at bruge de ord, der har været brugt her.

Så til sagen i øvrigt. Fru Lotte Henriksen tilkendegav et ønske om, at vi, når vi er nået igennem landestrategierne for de 20 programsamarbejdslande, kan få et overblik over fattigdomsvirkningen samlet set af den måde, vores samarbejde med disse lande virker på. Det vil jeg gerne stille i udsigt.

Der kommer jo et overblik sådan set – det akkumulerer sig selv – men ud over det vil vi om ganske kort tid fremlægge et papir til diskussion af det, hr. Estrup kaldte operationaliseringen af fattigdomskriteriet, som vil blive, hvad skal man sige, flerfacetteret. Jeg er nødt til at insistere på en vis kompleksitet, for det er ikke så enkelt at gøre op, at bare man gør det og det, er man sikker på at gøre det rigtige med hensyn til bekæmpelsen af fattigdommen. Men jeg imødeser en konstruktiv, positiv diskussion om, hvordan vi kan gøre tingene så godt som muligt ud fra dette grundsynspunkt.

Til fru Lotte Henriksen vil jeg fortsætte med at kommentere udviklingen i spørgsmålet om gældslettelse og gældsomlægning og gældseftergivelse, og det er også lidt et svar til blandt andre hr. Melchior på, at der burde være sket mere, også sådan umiddelbart i opfølgning af den danske tilkendegivelse om bilateral gældseftergivelse på topmødet.

Nu fulgte vi jo selv op på at forholde os til den multilaterale gæld med et forslag, der blev fremlagt i Verdensbanken, om en omlægning af

ordningen dér. Det var faktisk det danske forslag, som fik sagen på bordet, og det var med det udgangspunkt, at den nye ledelse i Verdensbanken sidste sommer begyndte at arbejde med en plan om et nyt gældslettelsesinitiativ, som også er det, flere ordførere har refereret til i dag.

Det betyder altså, at jeg vurderer det sådan, at vi har været heldige. Der har været en timing i vores egen aktivitet på dette område, som er faldet sammen med et lederskifte i Verdensbanken og en situation, hvor man kan se, at for de fattigste og mest gældstyngede udviklingslande ville det ikke være rimeligt at lade dem hænge på, hvad – det er også en reference til en bemærkning fra hr. Estrup – tidligere regimer, som gjorde det forkerte stort set hele vejen igennem, egentlig har skabt af problemer for deres lande.

Der er en rimelighed i, at man siger: Alt taget i betragtning skal de lande ikke leve med fortidens synder begået af regimer, som vi også fra donorers side har tilskyndet – for at sige det mildt – blev skiftet ud med de mere demokratiske og i hvert fald demokratiserende ledelser, der nu har ansvaret for udviklingen i de lande i et tæt samarbejde og i et meget forpligtende samarbejde, måske nogle gange endda for forpligtende og for detaljeret beskrevet samarbejde, med Verdensbanken, IMF og resten af det såkaldte donormiljø.

Så samlet set mener jeg, at man på gældssiden har kunnet konstatere en respons i udviklingen siden topmødet, som for mig at se lever op til, hvad vi kunne håbe på, og som er en slags kvittering for, at vi i forbindelse med det sociale topmøde for første gang fik udtrykt noget i FN-regi om, hvad Verdensbanken og IMF burde gøre, og det har man derfra heldigvis ikke forholdt sig til ved tilbagelænet fornærmethed, men man er faktisk gået ind i en mere positiv diskussion.

Så vil jeg til fru Lotte Henriksen og andre gerne kvittere for den interesse, der fra mange har været vist i deres bemærkninger, for vores forsøg på at skabe fremdrift i dette arbejde med en statistisk beskrivelse af de faktiske forhold og forskellige aspekter af fattigdommen rundt omkring, og det arbejde vil vi fortsætte.

Mere dybtgående, mere debatmæssigt, mere idéudviklende vil vi forsøge at presse noget frem i forbindelse med afholdelsen af disse Københavnseminarer om social udvikling, hvor det første vil finde sted til oktober. Det vil jeg senere komme ind på, ikke i dag, men frem mod det tidspunkt.